

پلیس وارد مدارس نمی‌شود

علی فرهنگی، سخنگوی وزارت آموزش و پرورش درباره تفاهم‌نامه وزارت آموزش و پرورش با نیروی انتظامی گفته است، این تفاهم‌نامه در گذشته هم بوده و چیز جدیدی نیست: «متن تفاهم‌نامه منتشر شد، در متن آن هیچ مغایرت قانونی وجود ندارد و همکاری پلیس با وزارت آموزش و پرورش تا قبل از در ورود به مدرسه است، باید بپذیریم که مجرمان نباید در نزدیکی مدارس حضور داشته باشند و با استفاده از ظرفیت پلیس در اطراف مدارس یک فضای سالم باید داشته باشیم.»

به گزارش ایسنا ادامه داد: «این تفاهم‌نامه به هیچ وجه به معنای حضور پلیس در مدرسه نیست، پلیس و آموزش و پرورش در گذشته تجارب موفقیتی را در طرح همیاران پلیس داشتند و دانش‌آموزانی که در این طرح شرکت می‌کردند خود را ضابط نظم و تذکر به والدین، هنگام جرائم رانندگی می‌دانستند و این موضوع باعث آموزش نظم و رعایت قوانین به دانش‌آموزان می‌شد.»

شناسایی ۱۹ پیکر ناشناس حادثه بندر رجایی

رضا رنوفیان، مسئول آزمایشگاه‌های ژنتیک سازمان پزشکی قانونی کشور گفته است، باتوجه به اینکه بعضی پیکرهای ارجاعی در حادثه بندر رجایی از طریق معاینه ظاهری قابل شناسایی نیستند، برای تشخیص هویت آنان از روش‌های تخصصی‌تر همچون تطبیق DNA استفاده می‌کنیم: «تاکنون از ۱۹ پیکر ناشناس حادثه بندر شهید رجایی به‌منظور تطبیق DNA، نمونه‌برداری شده است. در این حادثه هم باتوجه به شدت آن، پیکرهای ناشناسی وجود دارند که نمی‌توان بدون بهره‌مندی از روش‌ها و آزمایش‌های تخصصی نسبت به شناسایی آنها اقدام کرد، بنابراین استفاده از روش‌های تخصصی از جمله تطبیق نمونه ژنتیکی یک ضرورت است.»

به گزارش ایرنا، رنوفیان با اشاره به اینکه سازمان پزشکی قانونی کشور در چنین حوادثی با تمام توان و امکانات نسبت به شناسایی و تعیین هویت قربانیان در کوتاه‌ترین زمان ممکن اقدام می‌کند، گفت: «به‌ستگان درجه یک افرادی که در حادثه بندر شهید رجایی مفقود شده‌اند، برای اخذ نمونه و تطبیق DNA با پیکرهای قربانیان به اداره کل پزشکی قانونی استان محل سکونت خود مراجعه کنند.»

کمیو پزشکان متخصص در مناطق محروم

شهram غفاری، معاون درمان سازمان تأمین اجتماعی گفته است، در تأمین پزشکان متخصص در مناطق محروم با مشکل مواجهیم و امیدواریم وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و کمیسیون بهداشت و درمان مجلس شورای اسلامی در تأمین نیروهای متخصص برای مرکز درمانی به ما کمک کنند.

به گزارش ایسنا، معاون درمان سازمان تأمین اجتماعی درباره تأمین اعتبار پروژه‌ها گفته است: «هیچ منبعی غیر از حق بیمه پرداختی بیمه‌شدگان برای تأمین هزینه‌های درمانی و احداث پروژه‌های درمانی وجود ندارد و تمام منابع مالی این سازمان از محل حق بیمه‌ها تأمین می‌شود و چون این منابع متعلق به بیمه‌شدگان است، باید با امانت‌داری و دقت هزینه شوند. همه امکانات دولتی، متعلق به مردم و بیمه‌شدگان است و باید به گونه‌ای برنامه‌ریزی شود که این منابع بلااستفاده نماند و در راستای ارتقای خدمات درمانی به کار گرفته شوند.»

چاقوی نامرئی در چمدان مهاجرت

گزارشی از قتل‌های خانگی زنان ایرانی مهاجر در خارج از کشور و گفت‌وگو با خانواده پریا ویسی، آخرین قربانی ایرانی در ولز

آنها چهار هفته فرصت دارند از سوی موکلان خود اعلام مجرم‌بودن بکنند، ویسی درباره توضیح بیشتر این موضوع می‌گوید: «آنها بگویند گناهکارند یا نه فرقی نمی‌کند. اگر بگویند نیستند جرم آنها دوبرابر می‌شود. زیرا جرم‌های فعلی برای پلیس ثابت شده است.» پلیس ولز همچنان در حال جمع‌آوری اطلاعات درباره قتل پریا ویسی است: «ما از همه در خواست می‌کنیم حتی اگر یک خاطره هم از پریا و شوهرش دارید برای پلیس بگویند. زیرا ممکن است همان خاطره یک سرنخ باشد.» پلیس ولز عکس علیرضا عسگری و مریم دلآوری را برای انتشار در اختیار رسانه‌های بریتانیا قرار داده و درخواست کرده، اگر اطلاعاتی درباره این افراد دارند یا آنها را می‌شناسند به پلیس اطلاع دهند. در بریتانیا سازمان‌هایی فعالیت می‌کنند که تحت عنوان by and for شناخته می‌شوند و کار آنها باتوجه به آگاهی که از فرهنگ زنان خشونت‌دیده دارند، ارائه خدمات به زنان مهاجر به زبان خودشان است. این سازمان‌ها با خدماتی که برای کل زنان خشونت‌دیده در انگلستان وجود دارد و به نام «حمایت ملی از قربانیان» شناخته می‌شود، متفاوت است. در دو دهه اخیر که این سازمان‌ها تأسیس شدند و کمپین‌های متعددی برگزار کردند، دولت بریتانیا تغییرات بسیاری را در قوانین‌اش اعمال کرده است. یکی از مسائل مهم برای زنان مهاجر تحت خشونت این است که دولت میزبان درک دقیق و کاملی از فرهنگ آنها ندارد و به همین دلیل در بسیاری موارد قتل و خشونت خانگی علیه زنان مهاجر، به عنوان یک مسئله فرهنگی در نظر گرفته می‌شد و تصور دولتمردان بر این بود که حق مداخله در آن را ندارند. اما فعالان حقوق زنان و کمپین‌ها ثابت کردند که «این جرم است، فرهنگ نیست.» این جمله، شعار آنها شد و بارها در بریتانیا آن را فریاد زدند. وزارت کشور بریتانیا در ماه می سال ۲۰۲۴، دستورالعملی را درباره خشونت خانگی علیه زنان مهاجر با هدف افزایش شفافیت، یادگیری از مرگ‌ها و پیشگیری از تکرار آن‌ها منتشر کرده است. براساس این دستورالعمل، بررسی مرگ‌های مرتبط با خشونت خانگی فقط شامل قتل مستقیم نمی‌شود. خودکشی قربانیانی که سابقه خشونت خانگی داشته‌اند، مرگ ناشی از بی‌توجهی یا غفلت، در شرایطی که فرد تحت خشونت قرار داشته و مرگ در شرایط نامشخص که شواهدی از کنترل‌گری یا سوءاستفاده در زندگی قربانی وجود دارد از جمله مواردی است که در این دستورالعمل آمده است.

▼ آنچه بر باران گذشت

باران عابد، رتی ۳۳ ساله و اهل لاهیجان و آرایشگر بود. کمتر از دو ماه از مهاجرت او به ایالت نیوفاندلند کانادا می‌گذشت که پیکر بی‌جان‌ش، ۲۵ تیرماه ۱۴۰۳ تکه‌تکه شده در چمدانی در زمین خالی در مرکز شهر «سنت‌جانز» کانادا توسط پلیس پیدا شد. پلیس اعلام کرد که او بین ساعت یک تا سه بعدازظهر روز بیستم تیرماه به آن زمین خالی منتقل شده است. یک‌روز پیش از پیدا شدن پیکر باران عابد، پلیس پیکر بی‌جان همسر او، مهدی پورباقی را در وان حمام خانه‌اش پیدا کرد، در حالی که رگ دست‌اش را زده و خودکشی کرده بود. پورباقی، ۳۴ ساله و سازنده پادکست جنایی «آخرین شاهد» فارغ‌التحصیل مدرسه علامه حلی، از مدارس وابسته به سازمان استعداددهای درخشان بود و مدرک کارشناسی در رشته ریاضی محض از دانشگاه شریف داشت. او سال ۱۴۰۱ برای تحصیل در مقطع دکترا در رشته بیولوژی مایک به دانشگاه مموریال کانادا رفته بود. ۳۱ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۳ بود که همسرش باران هم به او در کانادا پیوست. باران با ضربات یک چاقوی کوچک جیبی به قتل

دولت بریتانیا به آنها اقامت دائم می‌دهد. بسیاری از زنان به دلیل ماندن در بریتانیا رنج خشونت را تحمل می‌کنند و این قانون برای شکستن این چرخه است.» زنان خشونت‌دیده در انگلستان می‌توانند درخواست کمک‌هزینه خدمات اجتماعی هم بدهند و از نظر مالی هم تحت حمایت قرار بگیرند.

تجربه کاری سمیه در مواجهه با زنان مهاجر ایرانی خشونت‌دیده نشان می‌دهد، در بسیاری موارد، خانواده‌های زنان در ایران از سوی همسران‌شان آزار و تهدید می‌شوند: «زن جوانی بود که هم خشونت جنسی، هم خشونت خانگی را تجربه کرده بود. شوهرش در ایران، خانواده‌اش را تهدید به مرگ کرده بود و ما از او شکایت کردیم. به محض ورود در فرودگاه دستگیر و به زندان منتقل شد.» براساس گزارش منتشرشده از سوی پلیس بریتانیا، از هر سه زن، یک‌زن به دست مردی در بریتانیا کشته می‌شود. ۱۸ درصد از جرائم ثبت‌شده در سال ۲۰۲۳ مرتبط با خشونت خانگی بوده و ۷۴/۷ درصد قتل‌های زنان تحت خشونت خانگی، به دست همسر یا همسر سابق آنها رخ داده است. خشونت علیه زنان در انگلستان ۳۷ درصد افزایش پیدا کرده در حالی که محکومیت‌های مرتبط نسبت به سال ۲۰۲۲ کاهش داشته است. در سال ۲۰۲۳ میلادی ۳۹ هزار و ۱۹۸ مورد محکومیت مرتبط با خشونت خانگی در داده‌های پلیس ثبت شده در حالی که در سال ۲۰۲۲ این عدد، ۴۰ هزار و ۶۳۷ مورد بوده است. پلیس بریتانیا تخمین می‌زند، یک‌زن ۲۵ بار مورد خشونت قرار می‌گیرد تا بالاخره در خواست کمک می‌کند. پلیس بریتانیا اعلام کرده، تنها ۲۴ درصد از جرائم جنسیت‌زده گزارش می‌شوند و داده‌های آنها نشان می‌دهد که مجرمان جوان‌تر شدند و زن‌ستیزی در میان نسل Z در حال رشد است. در انگلستان، زن‌ستیزی به عنوان جرم‌ناشی از نفرت طبقه‌بندی شده و از ماه فوریه سال ۲۰۲۵ مرکز ملی آموزش تخصصی پلیس برای مقابله با زن‌ستیزی ایجاد شده است.

▼ قصه پریا

پریا ویسی، ۳۷ ساله و ساکن ولز انگلستان بود. پلیس جنوب ولز، پیکری بی‌جان پریا را بیست‌وسوم فروردین ماه پس از چهار روز بی‌خبری، او را در خانه‌ای در منطقه پنیلان، در منطقه کاردیف ولز پیدا کرده است. هلیا ویسی، خواهر پریا آن روز در حال صحبت با او بود که تماس قطع شد. او از آن روز به «هم‌میهن» می‌گوید: «تا آخرین لحظه با من حرف زد. ناگهان گوشی او خاموش شد و وقتی دیدم اینترنت‌اش وصل نیست، نگران شدم و با پلیس تماس گرفتم. چهار روز تمام پریا ناپدید بود. در این روزها ما با پلیس ولز در ارتباط بودیم. آنها هر دو ساعت یکبار به ما گزارش می‌دادند تا زمانی که پریا را پیدا کردند.» یک زن و مرد به نام‌های علیرضا عسگری ۴۱ ساله، شوهر پریا، مریم دلآوری ۴۸ ساله و خاله شوهر پریا، در ارتباط با قتل پریا توسط پلیس ولز بازداشت شدند. خواهر پریا می‌گوید، آنها با هم زندگی نمی‌کردند و حالا خانواده پریا تا زمان تکمیل تحقیقات و برگزاری دادگاه که حدوداً یک ماه دیگر است، تحت فشار شدیدی اند که از جزئیات بگویند. پریا ویسی، آرایشگر بود و چندین سالن زیبایی در ولز داشت. به گفته خواهرش، او ۱۵ سال پیش به همراه همسرش از ایران به انگلستان مهاجرت کرد و چهار ماه پیش از او جدا شده بود: «ما از روز اول می‌دانستیم این کار شوهرش است، چون او از قبل پریا را تهدید می‌کرد اما تهدید، کشتن پریا نبود.» پلیس ولز پس از گذشت ۱۲ ساعت از پیدا کردن پیکر بی‌جان پریا بود که به خانواده او اجازه داد تا خبر فوت‌اش را به نزدیکان و آشنایانشان بدهند.

علیرضا عسگری و مریم دلآوری در تاریخ سوم اردیبهشت‌ماه در دادگاهی در کاردیف، مرکز ولز، برای تفهیم اتهام حضور پیدا کردند: «علیرضا به قتل و دفن غیرقانونی پریا و خاله او به دفن غیرقانونی، اطلاع‌ندادن قتل به پلیس، اخلاص در کار پلیس و توطئه برای منحرف کردن روند قضایی متهم‌شده‌اند. جرم‌های دیگری هم هست که هنوز به ما هم نگفتند، اما این جرم‌ها برای پلیس محرز شده و به همین دلیل به آن متهم شدند.» براساس قوانین انگلستان وکلای